

Försäkringskassans tjänstemän och försäkringsrådgivarna.

En stor del av de problem som uppstått under senare tid har sin orsak i att ett antal försäkringstjänstemän missförstått sin uppgift och antagit en förmyndarattityd mot den sjuke och gjort personliga tolkningar av behandlande läkares undersökningar och fynd i skrivna intyg och framlagt värderingar som inte har något med objektivitet och saklighet att göra.

Det kan möjligtvis förklaras med att försäkringstjänstemännen saknar de kompetenser som de kunde förväntas ha. Försäkringskassan har i sin förändring från det politiska medfört att tjänstemännen inte har några möjligheter att klara sina arbetsuppgifter. Tjänstemännen tiger och är i sanning rädda om sitt arbete/inkomst. Det blir därför mycket förnedrande och skapar stora negativa konsekvenser för den sjuke när en försäkringstjänsteman försöker leva upp till kvalifikationer som de inte har i sin handläggning.

Den paragraf i Regeringsformen som är särskilt angelägen att framhäva är 1 kap § 9, i vilken stadgas att förvaltningsmyndighet skall iaktta saklighet och opartiskhet. Således ges det inget utrymme för personligt tyckande i handläggning av ärenden. Trots det finns det personer, som anser att de är strikt objektiva och sakliga. Inför dessa skall man iaktta stor skepsis och i stället vara lyhörd för de få som säger att de strävar efter att vara objektiva och sakliga. Det tyder på medvetenhet om svårigheten och vittnar om bättre omdöme och ödmjukhet inför uppgiften.

Samma problem som försäkringstjänstemännen besitter har försäkringsrådgivarna, att ett antal missförstått sin uppgift sporrade av försäkringstjänstemännen och den generösa ersättning de får, antagit en förmyndarattityd mot behandlande läkare. Utöver de lagar som reglerar verksamheten har försäkringsrådgivaren (som är läkare), som alla andra läkare, att i sitt yrke som läkare följa den allmänna läkarinstruktionen som tillsynsmyndigheten socialstyrelsen utfärdat samt inte minst Läkareden. I den sägs att läkare endast skall göra uttalande om förhållanden om vilka han har erforderlig kännedom och grunda sitt utlåtande på objektiva medicinska undersökningsfynd.

Till detta kommer att det i läkarens = försäkringsrådgivaren utbildning ingår att acceptera de symtom som den sjuke berättar om. Det ingår inte i läkarvetenskapens förhållningssätt att ifrågasätta en sjuk persons uppgivna besvär eller förneka dem. Om en försäkringsrådgivare trots detta förnekar eller förringar de uppgifter som framkommer i intyg, kan det med fog ifrågasättas om sådant agerande står i överensstämmelse med etiskt eller professionellt arbete som läkare.

Lars Nilsson, Malung